

დავალება 2

ტექსტის სწორებისა და აზრების დაფორმატება

გახსენით Word-ის ახალი დოკუმენტი, ფურცლის ზომა A4 (21 სმ X 29,7 სმ), ოთხივე მინდვრის ზომა 2 სმ, ფურცლის ორიენტაცია - პორტრეტის სტილი (Portrait), ფონტი - Sylfaen, შრიფტის ზომა 12 და და აკრიფეთ ქვემოთ მოცემული ტექსტი. მოახდინეთ მიღებული ტექსტის კოპირება ახალი გვერდიდან და მოახდინეთ ტექსტის სწორება და აზრების დაფორმატება ქვემოთ მოყვანილი ნიმუშის მიხედვით.

საქართველო

საქართველო სახელმწიფოა ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე. ჩრდილოეთიდან რუსეთი, სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი, და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტინენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპისა და დასავლეთ აზიის გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა სოციოპოლიტიკურად და კულტურულად ევროპის ნაწილია.

თბილისი (1936 წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ საქართველოში, თბილისის ქვაბულში, მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე, ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას საგურამოს ქედის სამხრეთი მთისწინეთი, აღმოსავლეთით - ივრის ზეგნის ჩრდილო-დასავლეთი მონაკვეთი, დასავლეთით და სამხრეთით კი - თრიალეთის ქედის განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720 კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152 მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს.

ლეგენდის თანახმად, თბილისის ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული, ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით, ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში განბანოდა და განკურნებული გაქცევია მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის მიმინო თავს დასცხრომია ხობობს, ფრინველები ცხელ წყაროში ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი წყლის სამკურნალო თვისებებისა და ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ - „თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“) მინერალური წყაროების გამო უწოდეს. შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის აბანოები გაშენდა. აღნიშნული ადგილი თბილისის ისტორიული უბანი - აბანოთუბანია.

არქეოლოგიური გათხრებით დასტურდება, რომ თბილისის ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული. IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს თბილისი სპარსეთის მოხელის - პიტიახშის რეზიდენცია გახდა.

V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლადაა მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი (რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

მოახდინეთ აკრეფილი ტექსტის სამჯერ კოპირება თითოეული ახალი გვერდიდან და პირველი ასლისათვის შეასრულეთ მინდვრიდან დაცილება და ტექსტის სწორება: სათაური განვითავსოთ ცენტრში, პირველი აბზაცისათვის - 2 სმ დაცილება მარცხენა კიდიდან და ტექსტის სწორება ორივე კიდის მიმართ, მეორე აბზაცისათვის - 0 სმ და სწორება მარცხენა კიდის მიმართ, მესამე აბზაცისათვის - 1 სმ დაცილება და სწორება მარჯვენა კიდის მიმართ, მეოთხე აბზაცისათვის - 4 სმ დაცილება და სწორება მარცხენა კიდის მიმართ, ხოლო მეხუთესათვის - 1,5 სმ დაცილება მარცხენა კიდიდან და ტექსტის სწორება ორივე კიდის მიმართ.

საქართველო

საქართველო სახელმწიფოა ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე. ჩრდილოეთიდან რუსეთი, სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი, და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტინენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპისა და დასავლეთ აზიის გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა სოციოპოლიტიკურად და კულტურულად ევროპის ნაწილია.

თბილისი (1936 წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ საქართველოში, თბილისის ქვაბულში, მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე, ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას საგურამოს ქედის სამხრეთი მთისწინეთი, აღმოსავლეთით - ივრის ზეგნის ჩრდილო-დასავლეთი მონაკვეთი, დასავლეთით და სამხრეთით კი - თრიალეთის ქედის განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720 კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152 მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს.

ლეგენდის თანახმად, თბილისის ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული, ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით, ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში განბანილა და განკურნებული გაქცევია მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის მიმინო თავს დასცხრომია ხოხობს, ფრინველები ცხელ წყაროში ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი წყლის სამკურნალო თვისებებისა და ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ - „თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“) მინერალური წყაროების გამო უწოდეს. შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის აბანოები გაშენდა. აღნიშნული ადგილი თბილისის ისტორიული უბანი - აბანოთუბანია.

არქეოლოგიური გათხრებით დასტურდება, რომ თბილისის ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული. IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს თბილისი სპარსეთის მოხელის - პიტიახშის რეზიდენცია გახდა.

V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლადაა მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი

(რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღმშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

მეორე ასლს მივცეთ ქვემოთ მოყვანილი სახე, ტექსტის სწორება ორივე მხრიდან, დავაყენოთ აზრების დაცილება მინდვრიდან 1,1 სმ, ხოლო აზრებს შორის ინტერვალი 10 პიქსელი.

საქართველო

საქართველო სახელმწიფოა ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე. ჩრდილოეთიდან რუსეთი, სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი, და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტინენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპისა და დასავლეთ აზიის გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა სოციოპოლიტიკურად და კულტურულად ევროპის ნაწილია.

თბილისი (1936 წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ საქართველოში, თბილისის ქვაბულში, მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე, ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას საგურამოს ქედის სამხრეთი მთისწინეთი, აღმოსავლეთით - ივრის ზეგნის ჩრდილო-დასავლეთი მონაკვეთი, დასავლეთით და სამხრეთით კი - თრიალეთის ქედის განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720 კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152 მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს.

ლეგენდის თანახმად, თბილისის ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული, ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით, ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში განბანილა და განკურნებული გაქცევია მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის მიმინო თავს დასცხრომია ხოხობს, ფრინველები ცხელ წყაროში ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი წყლის სამკურნალო თვისებებისა და ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ - „თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“) მინერალური წყაროების გამო უწოდეს. შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის აბანოები გაშენდა. აღნიშნული ადგილი თბილისის ისტორიული უბანი - აბანოთუბანია.

არქეოლოგიური გათხრებით დასტურდება, რომ თბილისის ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული. IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს თბილისი სპარსეთის მოხელის - პიტიახშის რეზიდენცია გახდა.

V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლადაა მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი (რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღმშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

მესამე ასლის თითოეული აბზაცისათვის სტრიქონებს შორის ინტერვალი დავაყენოთ ნიმუშის მიხედვით.

- Single – სტრიქონებს შორის ერთი ინტერვალი:

საქართველო სახელმწიფოა ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე. ჩრდილოეთიდან რუსეთი, სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი, და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტინენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპისა და დასავლეთ აზიის გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა სოციოპოლიტიკურად და კულტურულად ევროპის ნაწილია.

- 1,5 Lines – სტრიქონებს შორის 1,5 ინტერვალი:

თბილისი (1936 წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ საქართველოში, თბილისის ქვაბულში, მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე, ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას საგურამოს ქედის სამხრეთი მთისწინეთი, აღმოსავლეთით - ივრის ზეგნის ჩრდილო-დასავლეთი მონაკვეთი, დასავლეთით და სამხრეთით კი - თრიალეთის ქედის განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720 კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152 მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს.

- Double – სტრიქონებს შორის ორი ინტერვალი:

ლეგენდის თანახმად, თბილისის ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული, ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით, ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში განბანილა და განკურნებული გაქცევია მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის მიმინო თავს დასცხრომია ხოხობს, ფრინველები ცხელ წყაროში ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი წყლის სამკურნალო თვისებებისა და ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ - „თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“) მინერალური წყაროების გამო უწოდეს. შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის აბანოები გაშენდა. აღნიშნული ადგილი თბილისის ისტორიული უბანი - აბანოთუბანია.

- At least – სტრიქონებს შორის At გადამრთველით მითითებული ინტერვალი (15):

არქეოლოგიური გათხრებით დასტურდება, რომ თბილისის ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული. IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს თბილისი სპარსეთის მოხელის - პიტიახშის რეზიდენცია გახდა.

- Exactly – სტრიქონებს შორის ზუსტად At გადამრთველით მითითებული ინტერვალი (10):

V საუკუნის შუა წლებიდან პირველი ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლადაა მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი (რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღმშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

- Multiple – სტრიქონებს შორის 2,5 და მეტი ინტერვალი (2,5):

V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლადაა მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი (რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღმშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

გახსენით Word-ის ახალი დოკუმენტი და მოახდინეთ ზემოთ მოყვანილი მეორე ასლის კოპირება ახალი გვერდიდან, დოკუმენტს ასომთავრულით და მხატვრული ტექსტით გაფორმების შემდეგ მიეცით ქვემოთ მოყვანილი ნიმუშის სახე. თუ ასომთავრულით უნდა გამოვყოთ ერთი სიმბოლო, მაშინ სიმბოლოსა და ტექსტს შორის ინტერვალი დავაყენოთ 0,2 სმ, ხოლო სიტყვასა და ტექსტს შორის 0,5 სმ. პირველ აბზაცში ასომთავრული სიმბოლო განთავსდეს 3 სტრიქონის გასწვრივ, მეორე აბზაცში - 2, მესამე აბზაცში - 4, მეოთხე და მეხუთე აბზაცში - 3 სტრიქონის გასწვრივ. ყველა აბზაცში ასომთავრული სიმბოლო ან სიტყვა დარჩეს აბზაცში (Dropped), ხოლო მეოთხე აბზაცში ასომთავრული სიმბოლო გავიტანოთ მინდორზე (In margin).

საქართველო

აქართველო

ს სახელმწიფოა ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე. ჩრდილოეთიდან რუსეთი, სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი, და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტინენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპისა და დასავლეთ აზიის გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა სოციოპოლიტიკურად და კულტურულად ევროპის ნაწილია.

თბილისი (1936 წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ საქართველოში,

თბილისის ქვაბულში, მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე, ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას საგურამოს ქედის სამხრეთი მთისწინეთი, აღმოსავლეთით - ივრის ზეგნის ჩრდილო-დასავლეთი მონაკვეთი, დასავლეთით და სამხრეთით კი - თრიალეთის ქედის განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720 კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152 მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს.

ეგენდის თანახმად, თბილისის ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული, ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით, ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში განბანილა და განკურნებული გაქცევია მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის მიმინო თავს დასცხრომია ხოხობს, ფრინველები ცხელ წყაროში ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი წყლის სამკურნალო თვისებებისა და ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ - „თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“) მინერალური წყაროების გამო უწოდეს. შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის აბანოები გაშენდა. აღნიშნული ადგილი თბილისის ისტორიული უბანი - აბანოთუბანია.

რქეოლოგიური გათხრებით დასტურდება, რომ თბილისის ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული. IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს თბილისი სპარსეთის მოხელის - პიტიახშის რეზიდენცია გახდა.

V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლად მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი (რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღმშენებლობაში პასუხისმგებელი.

ტექსტის სვეტებად წარმოდგენის მიზნით მოახდინეთ დავალების პირველ ნაწილში აკრეფილი ტექსტის სამჯერ კოპირება სათაურის გარეშე იმავე დოკუმენტში ახალი გვერდიდან. დოკუმენტის მიღებულ ნაწილში განახორციელეთ თითოეული ტექსტის სვეტებად წარმოდგენა ქვემოთ მოყვანილი ნიმუშის მიხედვით.

- პირველი ჯგუფი დაყავით ორ თანაბარ სვეტად, სვეტებს შორის მანძილი ავტომატურად განისაზღვროს:

საქართველო სახელმწიფოა
ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის
აღმოსავლეთ სანაპიროზე.
ჩრდილოეთიდან რუსეთი,
სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი,
და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან
აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტი-
ნენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ
ევროპისა და დასავლეთ აზიის
გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა
სოციოპოლიტიკურად და
კულტურულად ევროპის ნაწილია.

თბილისი (1936
წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს
დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში
ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ
დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ
საქართველოში, თბილისის ქვაბულში,
მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე,
ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე
მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას
საგურამოს ქედის სამხრეთი
მთისწინეთი, აღმოსავლეთით - ივრის
ზეგნის ჩრდილო-დასავლეთი
მონაკვეთი, დასავლეთით და
სამხრეთით კი - თრიალეთის ქედის
განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720
კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152
მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს.

ლეგენდის თანახმად, თბილისის
ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული,
ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით,
ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს
შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში
განბანილა და განკურნებული გაქცევია

მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის
მიმინო თავს დასცხრომია ხობობს,
ფრინველები ცხელ წყაროში
ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი
წყლის სამკურნალო თვისებებისა და
ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის
გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი
გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ -
„თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“)
მინერალური წყაროების გამო უწოდეს.
შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის
აბანოები გაშენდა. აღნიშნული ადგილი
თბილისის ისტორიული უბანი -
აბანოთუბანია.

არქეოლოგიური გათხრებით
დასტურდება, რომ თბილისის
ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV
ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული.
IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ
წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ
ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს
ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს
თბილისი სპარსეთის მოხელის -
პიტიახშის რეზიდენცია გახდა.

V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ
ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა.
ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და
გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის
დამაარსებლად მიჩნეული. ზოგიერთი
ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ
გორგასალი (რომელიც V საუკუნის
მეორე ნახევარში მეფობდა)
სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების
ნაცვლად მის აღორძინებასა და
აღმშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

- მეორე ჯგუფი დაყავით სამ თანაბარ სვეტად, სვეტებს შორის მანძილი – 1 სმ:

საქართველო
სახელმწიფოა ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე. ჩრდილოეთიდან რუსეთი, სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი, და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტინენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპისა და დასავლეთ აზიის გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა სოციოპოლიტიკურად და კულტურულად ევროპის ნაწილია.

თბილისი (1936 წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ საქართველოში, თბილისის ქვაბულში, მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე, ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას საგურამოს ქედის სამხრეთი მთისწინეთი, აღმოსავლეთით – ივრის ზეგნის ჩრდილო-

დასავლეთი მონაკვეთი, დასავლეთით და სამხრეთით კი – თრიალეთის ქედის განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720 კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152 მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს.

ლეგენდის თანახმად, თბილისის ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული, ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით, ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში განბანილა და განკურნებული გაქცევია მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის მიმინო თავს დასცხრომია ხოხობს, ფრინველები ცხელ წყაროში ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი წყლის სამკურნალო თვისებებისა და ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ – „თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“) მინერალური წყაროების გამო უწოდეს. შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის აბანოები გაშენდა. აღნიშნული

ადგილი თბილისის ისტორიული უბანი – აბანოთუბანია.

არქეოლოგიური გათხრებით დასტურდება, რომ თბილისის ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული. IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს თბილისი სპარსეთის მოხელის – პიტიახშის რეზიდენცია გახდა.

V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლად და მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი (რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღმშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

- მესამე ჯგუფი დაყავით სამ არათანაბარ სვეტად (7 სმ; 5 სმ და დარჩენილი), სვეტებს შორის ხაზი და მანძილი – 0,5 სმ:

საქართველო სახელმწიფოა ევრაზიაში, კავკასიაში, შავი ზღვის აღმოსავლეთ სანაპიროზე. ჩრდილოეთიდან რუსეთი, სამხრეთიდან თურქეთი და სომხეთი, და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან აზერბაიჯანი ესაზღვრება. ტრანსკონტინენტური ქვეყანა სამხრეთ-აღმოსავლეთ ევროპისა და დასავლეთ აზიის გასაყარზე მდებარეობს, თუმცა სოციოპოლიტიკურად და კულტურულად ევროპის ნაწილია. **თბილისი** (1936 წლამდე *ტფილისი*) საქართველოს დედაქალაქია; 1922–1936 წლებში ერთდროულად ამიერკავკასიის სფსრ დედაქალაქიც იყო; იგი აღმოსავლეთ საქართველოში, თბილისის ქვაბულში, მდინარე მტკვრის ორივე სანაპიროზე, ზღვის დონიდან 380–600 მ სიმაღლეზე მდებარეობს; ჩრდილოეთით მას საგურამოს ქედის სამხრეთი მთისწინეთი, აღმოსავლეთით - ივრის ზეგნის ჩრდილო-დასავლეთი მონაკვეთი, დასავლეთით და სამხრეთით კი - თრიალეთის ქედის განშტოებები ესაზღვრება. ქალაქს 720 კმ² ფართობი უჭირავს და 1.152 მილიონზე მეტი მცხოვრები ჰყავს. ლეგენდის თანახმად, თბილისის ტერიტორია ტყით ყოფილა დაფარული, ქართველ მეფეს (ერთ-ერთი ვარიანტით, ვახტანგ გორგასალს) ნადირობის დროს

შველი დაუჭრია, შველი ცხელ წყაროში განზანილა და განკურნებული გაქცევია მონადირეებს (სხვა ვარიანტით, მეფის მიმინო თავს დასცხრომია ხოხობს, ფრინველები ცხელ წყაროში ჩაცვივნულან და გაფუფქულან). ცხელი წყლის სამკურნალო თვისებებისა და ადგილის ხელსაყრელი მდებარეობის გამო მეფეს ტყე გაუკაფავს და ქალაქი გაუშენებია. ქალაქს „თბილისი“ - „თბილი“ (ძვ. ქართულად „ტფილი“) მინერალური წყაროების გამო უწოდეს. შემდგომში ამ ადგილზე გოგირდის აბანოები გაშენდა. აღნიშნული ადგილი თბილისის ისტორიული უბანი - აბანოთუბანია. არქეოლოგიური გათხრებით დასტურდება, რომ თბილისის ტერიტორია ჯერ კიდევ ძვ. წ. IV ათასწლეულში ყოფილა დასახლებული. IV საუკუნის II ნახევარის ისტორიულ წყაროებში მოხსენიებულია, რომ ამ

ადგილებში მეფე ვარაზ-ბაკურის დროს ციხე ააგეს. IV საუკუნის დასასრულს თბილისი სპარსეთის მოხელის - პიტიახშის რეზიდენცია გახდა. V საუკუნის შუა წლებიდან კვლავ ქართლის მეფეთა ხელში გადავიდა. ვახტანგ გორგასალმა აღადგინა და გააშენა, ამიტომ იგი ქალაქის დამაარსებლად და მიჩნეული. ზოგიერთი ისტორიკოსის მტკიცებით მეფე ვახტანგ გორგასალი (რომელიც V საუკუნის მეორე ნახევარში მეფობდა) სინამდვილეში ქალაქის დაფუძნების ნაცვლად მის აღორძინებასა და აღმშენებლობაშია პასუხისმგებელი.

